

Journal of Research in Psychological Health
September 2024, Volume 17, Issue 4

The effectiveness of the mindful parenting training package on improving the parent-child relationship, parenting stress and feelings of loneliness

Samira Attar¹, Hassan Zareei Mahmoodabadi^{2*}, Najme Sedrpoushan³

1. PhD Student in Counseling, Yazd Branch, Islamic Azad University, Yazd, Iran

2. Associate Professor, Department of psychology and educational sciences, Yazd University. Yazd. iran

Corresponding author: h.zareei@yazd.ac.ir

3. Assistant Professor, Department of Psychology and Counseling, Faculty of Humanities, Yazd Branch, Islamic Azad University, Yazd, Iran.

Citation: Attar, S. Zareei Mahmoodabadi, H. Sederpoushan, N. The effectiveness of the mindful parenting training package on improving the parent-child relationship, parenting stress and feelings of loneliness. *Journal of Research in Psychological Health*. 2024; 17 (4):66-81 [Persian].

Article Info:

Received:

2024/01/9

Accepted:

2024/03/15

Key words

Mindful parenting, parent-child relationship, parenting stress, loneliness

Abstract

The purpose of this research was to determine the effectiveness of the mindful parenting training package on improving the parent-child relationship, parenting stress, and feelings of loneliness. The research method was practical in terms of purpose and quasi-experimental in terms of data collection method. The statistical population included all parents referring to psychology and counseling clinics in Shiraz, as well as psychologists and specialists in the field of working with children. Among them, 30 people who visited Aram counseling clinic were selected by available sampling method, then they were randomly replaced in two control and experimental groups (15 people each). The data collection tools were Gerard's Parent-Child Relationship Tension Questionnaire, the Abidin Parenting Stress Questionnaire, and Russell et al.'s Loneliness Scale. In order to analyze the data in the quantitative part of the descriptive statistical indicators such as frequency, mean and standard deviation and in order to generalize the findings from inferential statistics, the analysis of covariance test was used. Finally, the conclusion has been reached that the mindful parenting training package has an effect on improving the parent-child relationship, the mindful parenting training package has an effect on reducing parenting stress in mothers, and the mindful parenting training package has an effect on Reducing the feeling of loneliness in mothers has an effect.

اثر بخشی بسته آموزشی فرزند پروری ذهن آگاهانه بر بهبود رابطه والد کودک ، استرس فرزند پروری و احساس تنهایی

سمیرا عطار^۱، حسن زارعی محمودآبادی^{۲*}، نجمه سدرپوشان^۳

۱. دانشجوی دکتری مشاوره ، واحد یزد، دانشگاه آزاد اسلامی ، یزد ، ایران

۲. دانشیار گروه روانشناسی، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه یزد، یزد، ایران h.zareei@yazd.ac.ir

۳. استادیار گروه روانشناسی و مشاوره ، دانشکده علوم انسانی ، واحد یزد، دانشگاه آزاد اسلامی، یزد، ایران.

چکیده هدف از پژوهش حاضر، تعیین اثر بخشی بسته آموزشی فرزند پروری ذهن آگاهانه بر بهبود رابطه والد کودک ، استرس فرزند پروری و احساس تنهایی بود. روش تحقیق به لحاظ هدف، کاربردی و به لحاظ روش گردآوری اطلاعات شبه آزمایشی بود . جامعه آماری شامل تمام والدین مراجعه کننده به کلینیک‌های روانشناسی و مشاوره شهر شیراز و همچنین روانشناسان و متخصصان در حوزه‌ی کار با کودک بودند. از میان جامعه آماری ، تعداد ۳۰ نفر که به کلینیک مشاوره آرام مراجعه کرده بودند به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند آنگاه در دو گروه کنترل و آزمایش (هر کدام ۱۵ نفر) به روش تصادفی جایگزین شدند. ابزار گردآوری اطلاعات پرسشنامه تنیدگی رابطه والد - کودک جرارد ، پرسشنامه استرس فرزند پروری ابدین و مقیاس احساس تنهایی راسل و همکاران بود. به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها در بخش کمی از شاخص‌های آماری توصیفی مانند فراوانی، میانگین و انحراف استاندارد و به منظور تعمیم یافته‌ها از آمار استنباطی، از آزمون تحلیل کواریانس استفاده شد. در نهایت این نتیجه حاصل شده است که بسته ی آموزشی فرزند پروری ذهن آگاهانه بر بهبود رابطه ی والد - کودک تاثیر دارد، بسته ی آموزشی فرزند پروری ذهن آگاهانه بر کاهش استرس فرزند پروری در مادران تاثیر دارد و بسته ی آموزشی فرزند پروری ذهن آگاهانه بر کاهش احساس تنهایی در مادران تاثیر دارد.	تاریخ دریافت 1402/10/19 تاریخ پذیرش نهایی 1402/12/25 واژگان کلیدی فرزند پروری ذهن آگاهانه ، رابطه والد کودک ، استرس فرزند پروری ، احساس تنهایی

مقدمه

برخورد والدین با کودک زمینه ساز شخصیت انسان است. بدون تردید خانواده نقش زیادی در پی ریزی رفتار کودک و آرامش روانی او دارد. کودک در خانواده زبان را یاد می گیرد، به فراگیری ارزشهای اخلاقی می پردازد و به خصلت‌های مختلف متصف می گردد (کلاهی، ۱۴۰۰). کیفیت رابطه والد - کودک اصلی اساسی برای سلامت کودکان می باشد (مازتا و همکاران، ۲۰۱۷). در نتیجه تعامل والد - کودک، یک پدیده پیچیده و چندبعدی است و در اثر تعامل عوامل متعددی از قبیل نگرش و میزان پذیرش والدین، نحوه مدیریت و کنترل رفتار، حس شایستگی اجتماعی^۱ و خویشن داری، میزان دانش و مهارت والدگری، اعتماد به نفس و خوش فکری والدین در تربیت کودک و ایجاد محیطی با حداقل تعارض، کیفیت روابط والد-کودک و مراقبت عاطفی مادر از کودک شکل می گیرد (تجربینی و همکاران، ۱۳۹۵). مطالعات نشان داده اند، فرزندان مادرانی که دارای رابطه والد-فرزندی مناسبی با کودکان خود نیستند، دارای اختلالات خواب، مشکلات رفتاری و ناسازگاری و مشکلات برونی سازی شده بیشتری هستند (مقدسی، ۱۴۰۱). نحوه تعامل مادر در خصوصیات و رشد شخصیت کودک تاثیرگذار است. منظور از تعاملات مادر-کودک، سبک والدگری مادر است که در جریان متقابل بین مادر-کودک بروز می کند (چوی و همکاران، ۲۰۱۹).

استرس فرزند پروری نوعی اضطراب و تنش افراطی است که به نقش والد و تعاملات کودک وابسته است و در نتیجه ناهمخوانی ادراک شده بین تقاضای والدین و منابع فردی حاصل می شود. به بیان دیگر استرس فرزند پروری زمانی ایجاد می شود که بین انتظارات والدین و رفتارهای فرزندان تعارض ایجاد شود (جیان و همکاران، ۲۰۱۶). لازاروس (۲۰۰۱) استرس فرزندپروری را ناشی از ارزیابی

شناختی منفی والدین از توانمندی های خود به عنوان والد می داند. به عقیده وی در صورتی که والدین موقعیت و شرایط فرزندپروری را منفی ارزیابی کنند، دچار استرس می شوند. احساس تنهایی به عنوان یکی از نشانه های افسردگی و نیز به عنوان یک عامل مستقل در ایجاد آسیب های روانشناختی مورد توجه بوده است. چیره شدن بر احساس تنهایی بی آنکه تماس دائمی و منظمی با دیگران داشته باشیم کاری بسیار دشوار است. افراد دچار تنهایی، بیشتر فرصت ارتباط های اجتماعی را از دست می دهند، زیرا گرایشی به انجام این کار ندارند (سیدموسوی و محرمی، ۱۳۹۸). اگرچه احساس تنهایی تجربه ای همگانی است و همه آدمیان صرف نظر از جنس، سن، استعداد و وضعیتی اقتصادی- اجتماعی در دوره ای زندگی آنرا تجربه می کنند و گاه ممکن است به رشد فرد کمک کند اما ممکن است برای بعضی افراد در شرایط بخصوصی نتیجه عکس داشته باشد (میتکل، ۲۰۲۲). بنابراین برای اثربخشی بر متغیرهای مذکور (کیفیت رابطه والد-کودک، استرس فرزندپروری و احساس تنهایی) در پژوهش حاضر یک بسته آموزشی به نام بسته آموزشی مولفه های فرزندپروری ذهن آگاهانه در نظر گرفته شده است.

متخصصان حوزه تربیت و پرورش کودکان، به منظور رشد جسمانی و روانی فرزندان و دستیابی به الگوی تعاملی سازنده میان والدین و فرزندان، همواره به دنبال روش های آموزشی جدید می باشند (میکاییلی و همکاران، ۲۰۲۳). فرزند پروری ذهن آگاهانه یکی از این آموزش ها است. وارد شدن ذهن آگاهی در حوزه ی فرزند پروری (فرزند پروری ذهن آگاهانه) یکی از تازه ترین زمینه های کاربردی روش درمانی ذهن آگاهی در حوزه ی سلامت روان می باشد و برای والدینی مناسب است که خودشان از مشکلات روان شناختی رنج می برند (کیهانی فرد و همکاران، ۲۰۲۴). در این نوع از فرزند پروری والدین آموزش می بینند که به جای توجه به رفتارهای مشکل زای کودکانشان و آسیب ها

² Mindful Parenting Training

¹ . Social competence

مطالعه قصد دارد به بررسی آن بپردازد. از طرفی پروتکل‌های درمانی در رابطه با اثربخشی رویکرد فرزندپروری ذهن آگاهانه به شدت ناقص و نیازمند ارتقا بهتر می‌باشد، که در بخش کیفی این پژوهش سعی خواهد شد که یک پروتکل جامع و منسجم برای معرفی این نوع آموزش در جامعه ایرانی تدوین و معرفی شود.

بنابراین در پژوهش حاضر قرار است بدین سؤال پاسخ داده شود که آیا بسته آموزشی فرزند پروری ذهن آگاهانه بر بهبود رابطه والد کودک، استرس فرزند پروری و احساس تنهایی اثربخش می‌باشد؟

روش

روش پژوهش حاضر به لحاظ هدف، کاربردی و به لحاظ نوع روش گردآوری اطلاعات شبه آزمایشی بود. جامعه آماری شامل تمام والدین مراجعه کننده به کلینیک‌های روانشناسی و مشاوره شهر شیراز و همچنین روانشناسان و متخصصان در حوزه‌ی کار با کودک بودند. از میان جامعه آماری، تعداد ۳۰ نفر که به کلینیک مشاوره آرام مراجعه کرده بودند به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند. آنگاه در دو گروه کنترل و آزمایش (هر کدام ۱۵ نفر) به روش تصادفی جایگزین شدند.

معیارهای ورود عبارتند از:

- متخصص و روانشناس حوزه ی کودک
 - دارای سن حداکثر ۵۰
- معیارهای خروج عبارتند از:
- عدم رضایت برای ادامه شرکت در مطالعه
 - استفاده همزمان از مداخله روانشناسی.
 - ابتلا به بیماری حاد روانی یا جسمی (بر اساس سابقه پزشکی فرد)

ابزار پژوهش

الف) پرسشنامه تنیدگی رابطه والد - کودک:
پرسشنامه رابطه والد- کودک در سال ۱۹۹۴ توسط جرارد تهیه شده و دارای ۳۳ ماده می‌باشد و ادراک والدین را در مورد رابطه آنها با کودک خود می‌سنجند. مقیاس شامل

و استرس والد گری، متمرکز در لحظه ی اکنون باشند و بر آن چیزی تمرکز کنند که به صورت خالص در حال اتفاق افتادن می‌باشد (جوویا و همکاران، ۲۰۱۶) والدگری ذهن آگاهانه، کاربرد جدیدی از ذهن آگاهی است که هدف آن بهبود بخشیدن والدگری از طریق ارتقای کیفیت توجه والدینی، افزایش آگاهی در مورد استرس فرزندپروری، کاهش واکنش پذیری والدین و کاهش انتقال بین نسلی والدگری ناکارآمد می‌باشد والدگری ذهن آگاهانه فرآیندی خلاقانه و در حال پیشرفت است و شامل انتقال آگاهی به لحظه جاری بدون قضاوت و به بهترین حالت ممکن می‌باشد. این روش شامل آگاه بودن از چشم انداز درونی شامل افکار، هیجان‌ها و احساسات بدنی خودمان و چشم انداز بیرونی شامل فرزندان، خانه و خانواده مان و فرهنگی که به آن تعلق داریم، می‌باشد. بر این اساس مداخله در والدگری، توانایی والدین در درک افکار، احساسات و رفتارهای خود را افزایش می‌دهد و بر روند تغییر خود و کودکانشان، همچنین رابطه ی آنان و دیگر اعضای خانواده اثر مثبتی می‌گذارد. پژوهشگران حوزه پرورش و تربیت کودک در مورد مکانیزم اثربخشی شیوه فرزندپروری ذهن آگاهانه به تبیین‌های مختلفی اشاره کرده اند، از جمله برخی از مطالعات اشاره کرده اند که آموزش فرزندپروری ذهن آگاهانه، استرس فرزندپروری را کم می‌کند و نشانه‌های آسیب شناسی روانی کودک و مشکلات رفتاری را کاهش می‌دهد (کاتسورث و همکاران، ۲۰۱۵).

اگرچه مطالعات متعددی در خارج از کشور در رابطه با نقش آموزش فرزند پروری ذهن آگاهانه انجام شده است، اما در داخل کشور، تعداد مطالعات صورت گرفته بسیار کمتر بوده است. همچنین اثر بخشی این نوع آموزش بر استرس فرزند پروری چه در داخل و چه در خارج از کشور بسیار محدوده بوده است و خلا پژوهشی در این زمینه حس می‌شود. اما اثربخشی این نوع آموزش بر کاهش احساس تنهایی چه در داخل کشور و چه در خارج از کشور با بررسی‌های محقق، یافته مشابهی یافت نشد، بنابراین این

تعامل ناکارآمد والد-کودک ۷۲/ و برای کودک مشکل آفرین ۸۸/ و برای کل مقیاس $a = ۰.۸۹۷$. بدست آمد (کاوه و همکاران، ۱۳۹۰). همچنین در پژوهش حاضر اعتبار پرسشنامه مذکور ۰/۷۵ محاسبه گردید.

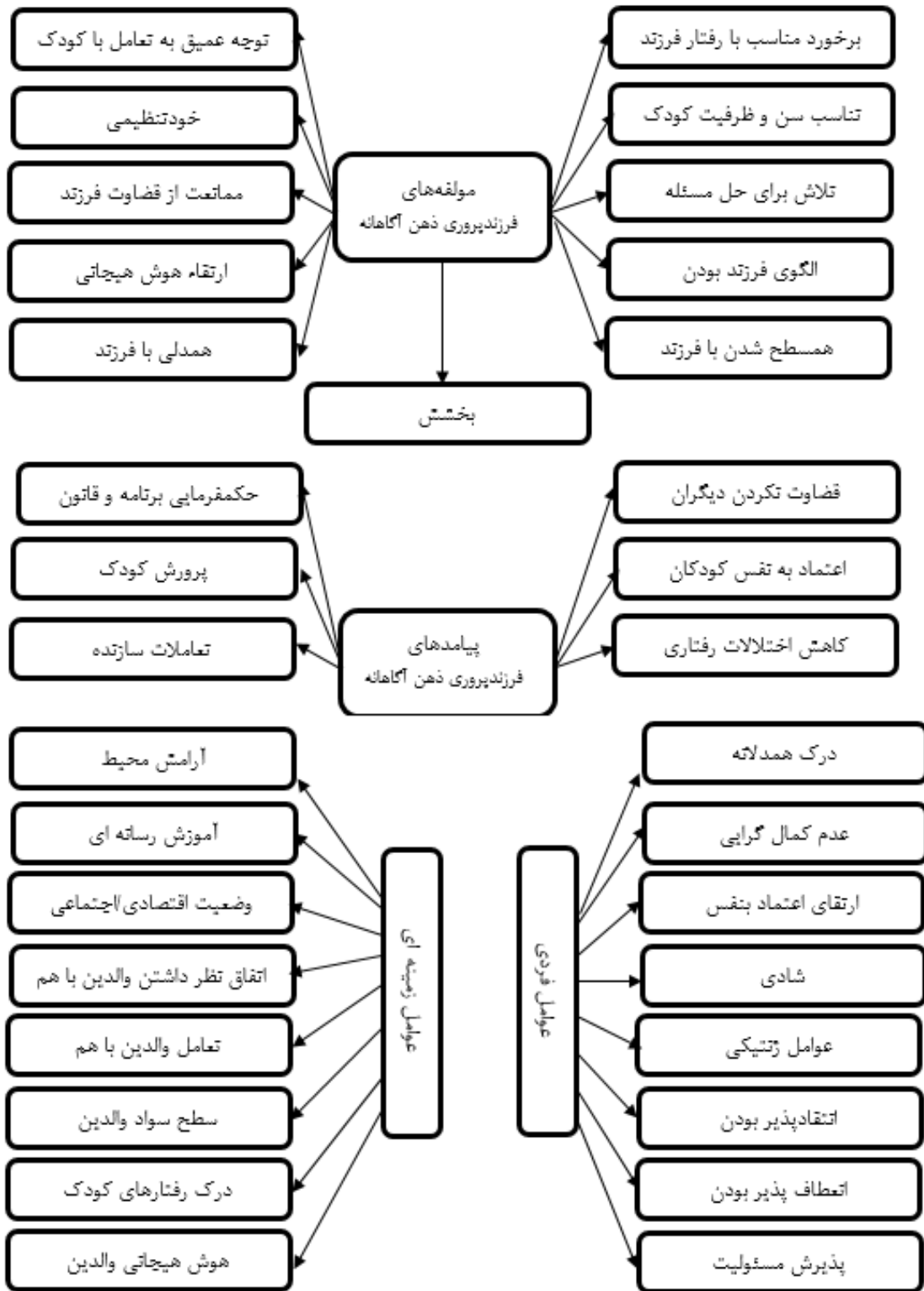
مقیاس احساس تنهایی: این مقیاس به عنوان اولین آزمون احساس تنهایی در سال ۱۹۸۷ توسط راسل، پیلا و فرگوسن در دانشگاه کالیفرنیا ساخته شد. این مقیاس دارای ۲۰ سوال است که در طیف لیکرت ۴ درجه ای (هرگز تا همیشه) پاسخ داده می‌شود. پایایی این ابزار با روش همبستگی درونی با ضریب آلفای کرونباخ ۰/۷۹. بدست آمد که حکایت از پایایی مناسب این ابزار در داخل می‌باشد (نادری و همکاران، ۱۳۹۵). در پژوهش حاضر، ضریب آلفای کرونباخ ۰/۸۸ به دست آمد.

به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها در بخش کمی از شاخص‌های آماری توصیفی مانند فراوانی، میانگین و انحراف استاندارد و به منظور تعمیم یافته‌ها از آمار استنباطی، از آزمون تحلیل کواریانس استفاده شد. آنالیز کواریانس یا آنکوا، نوعی آنالیز و تحلیل همانند آنوا می‌باشد و هرگاه در آنالیز واریانس بخواهیم اثر متغیرهای مداخله‌گر را به روش‌های آماری حذف کنیم تا نتایج با دقت بیشتری به دست آید از آنالیز کواریانس استفاده می‌شود. از پروتکل آموزش فرزندپروری مبتنی بر ذهن آگاهی محقق ساخته استفاده شد. که طی این پروتکل، مولفه‌های فرزندپروری ذهن آگاهانه، پیامدهای فرزندپروری ذهن آگاهانه و عوامل موثر بر فرزندپروری ذهن آگاهانه به مشارکت کنندگان در پژوهش حاضر آموزش داده می‌شود.

حوزه‌های تعارض، نزدیکی، وابستگی و رابطه مثبت کلی را می‌سنجد. این مقیاس شامل حوزه‌های تعارض (۱۷ ماده)، صمیمیت (۱۰ ماده)، وابستگی (۶ ماده)، و رابطه مثبت کلی (مجموع تمام حوزه‌ها) می‌باشد (عابدی شاپور آبادی و همکاران، ۱۳۹۱). دامنه نمرات بین ۳۳ تا ۱۶۵ متغیر است و کسب نمرات بالاتر نشان دهنده کیفیت بالاتر رابطه والد-کودک است. در پژوهش پورمحمدرضای تجربی و همکاران (۱۳۹۴)، روایی این مقیاس ۰/۷۲ و ضریب پایایی آن به روش آلفای کرونباخ در حوزه تعارض ۰/۸۲، نزدیکی ۰/۷۷، وابستگی ۰/۷۳ و روابط مثبت کلی ۰/۷۴. بدست آمد. در پژوهش حاضر جهت محاسبه ضریب پایایی از روش آلفای کرونباخ استفاده شده که به ترتیب برای مشکلات برونی‌سازی شده ۰/۸۸، درونی‌سازی شده ۰/۹۰ و مشکلات توجه ۰/۸۶ به دست آمد.

پرسشنامه استرس فرزندپروری: این پرسش نامه در پاسخ به نیاز متخصصان بالینی برای تهیه یک مقیاس معتبر به منظور اندازه گیری استرس در روابط والد-فرزند که در یک زمان محدود قابل اجرا باشد، مستقیماً از فرم بلند این مقیاس که توسط آبدین در سال ۱۹۸۳ تهیه شده است. فرم کوتاه مقیاس استرس والدینی ۳۶ سوال است که شامل سوالاتی است با همان عبارت‌هایی که مستقیماً در فرم اصلی بلند ۱۰۱ وجود دارد. این مقیاس سه زیر مقیاس آشفتگی والدینی، تعاملات ناکارآمد والد- فرزند و ویژگی‌های کودک مشکل آفرین را می‌سنجد. شیوه نمره گذاری به صورت طیف لیکرت از ۱ تا ۵ (کاملاً موافق تا کاملاً مخالف) انجام می‌شود. ضریب همسانی درونی برای استرس کلی ۰/۸۴، برای آشفتگی والدینی ۰/۸۲ و برای

شکل ۱- جزییات پروتکل فرزندپروری ذهن آگاهانه

یافته‌ها

در جدول ۱، اطلاعات دموگرافیک پاسخ دهنده‌ها مطرح

شده است:

جدول ۱- اطلاعات دموگرافیک پاسخ دهنده‌ها

متغیر		فراوانی	درصد
جنسیت	مرد	۱۰	۳۳
	زن	۲۰	۶۷
	جمع	۳۰	۱۰۰
سن	زیر ۲۵	۲	۷
	۲۵-۳۰	۸	۲۷
	۳۰-۳۵	۱۰	۳۳
	۳۵-۴۰	۴	۱۳
	بیش از ۴۰	۶	۲۰
	جمع	۳۰	۱۰۰
	فراوانی	درصد	

جدول ۲- داده‌های توصیفی متغیرها و ابعاد آن‌ها به تفکیک گروه و مرحله سنجش

متغیر وابسته	ابعاد	گروه	تعداد	پیش آزمون میانگین \pm انحراف معیار	پس آزمون میانگین \pm انحراف معیار
تعارض		آزمون	۱۵ نفر	۳/۳۴ \pm ۴۷/۶۵	۲/۷۲ \pm ۶۸/۵۰
		گواه	۱۵ نفر	۳/۶۴ \pm ۴۷/۷۵	۳/۷۷ \pm ۴۷/۱۳
رابطه والد-کودک	صمیمیت	آزمون	۱۵ نفر	۲/۵۷ \pm ۲۹/۱۴	۲/۶۶ \pm ۳۹/۵۴
		گواه	۱۵ نفر	۲/۹۸ \pm ۲۹/۱۶	۲/۸۸ \pm ۲۹/۴۰
وابستگی		آزمون	۱۵ نفر	۳/۶۶ \pm ۱۹/۷۵	۳/۱۷ \pm ۲۴/۱۹
		گواه	۱۵ نفر	۳/۲۲ \pm ۱۹/۱۸	۳/۴۵ \pm ۱۹/۳۸
آشفتنگی والدینی		آزمون	۱۵ نفر	۲/۳۴ \pm ۴۰/۲۰	۲/۶۹ \pm ۳۴/۵۵
		گواه	۱۵ نفر	۲/۱۱ \pm ۴۰/۶۷	۲/۷۶ \pm ۳۳/۱۹
استرس	تعاملات ناکارآمد والد-	آزمون	۱۵ نفر	۲/۲۴ \pm ۴۲/۵۰	۳/۵۴ \pm ۳۵/۱۶
		گواه	۱۵ نفر	۲/۷۳ \pm ۴۲/۱۶	۲/۱۴ \pm ۴۲/۲۸
فرزندپروری	فرزند	آزمون	۱۵ نفر	۲/۴۸ \pm ۳۸/۹۹	۲/۹۹ \pm ۳۰/۱۳
		گواه	۱۵ نفر	۲/۲۷ \pm ۳۸/۳۰	۲/۱۵ \pm ۳۸/۵۵
احساس تنهایی	احساس تنهایی	آزمون	۱۵ نفر	۲/۷۶ \pm ۶۵/۱۳	۲/۰۵ \pm ۵۵/۲۱
		گواه	۱۵ نفر	۲/۲۷ \pm ۳۸/۳۰	۲/۱۵ \pm ۳۸/۵۵

گواه	۱۵ نفر	۲/۸۸±۶۵/۲۴	۲/۶۱±۶۵/۰۹

P<۰/۰۱ **

همان طور که در جدول ۲ مشاهده می شود کلیه ی ضرایب در سطح P<۰/۰۱ معنی دار هستند. همبستگی به دست آمده بین متغیرهای پژوهش،

جدول ۳- نتایج آزمون طبیعی بودن برای بررسی توزیع نمرات

آزمون کولموگروف-اسمیرنف			آزمون شاپیرو-ویلک			متغیرهای پژوهش
P-Value	df	آماره F	P-Value	df	آماره F	
۰/۱۸۵	۱۵	۰/۱۱۶	۰/۲۲۳	۱۵	۰/۰۶۱	تعارض
۰/۸۹۷	۱۵	۰/۱۶۵	۰/۲۰۱	۱۵	۰/۱۳۳	صمیمیت
۰/۲۱۳	۱۵	۰/۱۰۷	۰/۳۱۱	۱۵	۰/۱۴۱	وابستگی
۰/۴۱۳	۱۵	۰/۱۳۹	۰/۱۲۲	۱۵	۰/۳۱۰	آشفتگی والدینی
۰/۵۵۹	۱۵	۰/۳۱۴	۰/۳۹۷	۱۵	۰/۰۸۷	تعاملات ناکارآمد والد- فرزند
۰/۶۳۲	۱۵	۰/۲۱۱	۰/۲۴۳	۱۵	۰/۱۰۶	ویژگی های کودک مشکل آفرین
۰/۳۳۱	۱۵	۰/۴۸۱	۰/۲۲۱	۱۵	۰/۴۱۲	احساس تنهایی

جدول ۴- نتایج آزمون لوین در مورد پیش فرض همگنی خطای واریانس ها

سطح معناداری	درجه آزادی ۲	درجه آزادی ۱	آماره F	متغیرهای پژوهش
۰/۲۶۲	۲۸	۱	۰/۴۶۳	تعارض
۰/۴۹۱	۲۸	۱	۱/۳۷۶	صمیمیت
۰/۳۰۱	۲۸	۱	۰/۷۰۳	وابستگی
۰/۵۷۱	۲۸	۱	۰/۶۷۱	آشفتگی والدینی
۰/۱۸۴	۲۸	۱	۲/۵۴۴	تعاملات ناکارآمد والد- فرزند
۰/۱۱۵	۲۸	۱	۱/۳۹۲	ویژگی های کودک مشکل آفرین
۰/۴۴۶	۲۸	۱	۱/۷۴۵	احساس تنهایی

جدول ۵- نتایج آزمون ام باکس مبنی بر همگنی ماتریس واریانس-کوواریانس

سطح معناداری	آماره F	آماره آزمون ام باکس	متغیرهای پژوهش
۰/۱۴۹	۱/۳۴۲	۲/۶۲۴	تعارض
۰/۱۶۵	۰/۷۶۵	۱/۸۱۰	صمیمیت
۰/۱۲۱	۱/۵۹۵	۱/۵۲۳	وابستگی
۰/۴۵۱	۱/۳۱۹	۲/۷۰۵	آشفتگی والدینی
۰/۲۵۹	۰/۴۹۴	۰/۳۱۲	تعاملات ناکارآمد والد- فرزند
۰/۴۱۱	۰/۷۰۱	۱/۶۸۲	ویژگی های کودک مشکل آفرین
۰/۶۵۳	۲/۱۱۵	۴/۷۶۶	احساس تنهایی

بر اساس داده‌های جدول شماره ۵ ناز آنجایی که ماتریس-های واریانس-کوواریانس دارای همگنی می‌باشد، می‌توان از آزمون واریانس در این پژوهش استفاده کرد.

جدول ۶- نتایج همگنی شیب خط رگرسیون

متغیرهای پژوهش	منبع تغییرات	F آماره	سطح معناداری
تعارض	گروه* پیش آزمون	۰/۲۷۱	۰/۲۴۵
صمیمیت	گروه* پیش آزمون	۳/۲۵۱	۰/۱۶۵
وابستگی	گروه* پیش آزمون	۱/۵۶۲	۰/۱۳۴
آشفتنی والدینی	گروه* پیش آزمون	۴/۱۵۲	۰/۱۸۷
تعاملات ناکارآمد والد- فرزند	گروه* پیش آزمون	۰/۸۲۰	۰/۳۰۲
ویژگی‌های کودک مشکل آفرین	گروه* پیش آزمون	۱/۷۳۱	۰/۴۱۴
احساس تنهایی	گروه* پیش آزمون	۵/۱۱۲	۰/۷۸۱

بر اساس نتایج مندرج در جدول شماره ۶ سطح معناداری اثر تعامل گروه و پیش آزمون بزرگ‌تر از ۰/۰۵ می‌باشد. بنابراین فرضیه همگنی شیب خط رگرسیون برای متغیرهای پژوهش پذیرفته می‌شود. از آنجایی که پیش فرض همگنی شیب خط رگرسیون برقرار می‌باشد، استفاده از آزمون تحلیل واریانس امکان‌پذیر می‌گردد.

جدول ۷- نتایج تحلیل واریانس اندازه‌گیری مکرر ابعاد رابطه والد-کودک در سه مرحله اجرا

متغیرهای پژوهش	منابع تغییر	F آماره	داری معنی	ضریب تأثیر	توان آماری
تعارض	گروه	۲۴/۷۲۰	۰/۰۰۱	۰/۳۷۱	۰/۹۹۹
	زمان	۵/۶۱۱	۰/۰۰۷	۰/۲۱۱	۰/۸۳۳
صمیمیت	تعامل زمان و گروه	۶/۳۸۰	۰/۰۰۱	۰/۳۷۱	۰/۹۰۸
	گروه	۴۵/۶۲۰	۰/۰۰۱	۰/۵۲۱	۰/۹۹۹
وابستگی	زمان	۲۱/۱۰۶	۰/۰۰۱	۰/۵۰۱	۰/۹۹۹
	تعامل زمان و گروه	۶/۳۹۲	۰/۰۰۲	۰/۲۳۳	۰/۹۲۳
وابستگی	گروه	۶/۳۹۲	۰/۰۰۱	۰/۵۹۸	۰/۹۹۹
	زمان	۹/۸۰۹	۰/۰۰۱	۰/۳۱۸	۰/۹۷۶
	تعامل زمان و گروه	۹/۲۰۰	۰/۰۰۱	۰/۳۰۵	۰/۹۷۸

نتایج جدول شماره ۷ نشان می‌دهد که روش مداخله آموزش فرزندپروری ذهن آگاهانه تفاوت معناداری را در سه مرحله اندازه‌گیری در نمرات تعارض ($F=۲۴/۷۲۰$; $Sig=۰/۰۰۱$)، صمیمیت ($F=۴۵/۶۲۰$; $Sig=۰/۰۰۱$)، و وابستگی ($F=۶/۳۹۲$; $Sig=۰/۰۰۱$) دو گروه ایجاد کرده است، به این معنی که روش مداخله آموزش فرزندپروری ذهن آگاهانه تأثیر معناداری بر بهبود ابعاد رابطه والد-کودک داشته است.

نتایج جدول شماره ۷ نشان می‌دهد که روش مداخله آموزش فرزندپروری ذهن آگاهانه تفاوت معناداری را در سه مرحله اندازه‌گیری در نمرات تعارض ($F=۲۴/۷۲۰$; $Sig=۰/۰۰۱$)، صمیمیت ($F=۴۵/۶۲۰$; $Sig=۰/۰۰۱$)، و وابستگی ($F=۶/۳۹۲$; $Sig=۰/۰۰۱$) دو گروه ایجاد کرده است، به این معنی که روش مداخله آموزش فرزندپروری ذهن آگاهانه تأثیر معناداری بر بهبود ابعاد رابطه والد-کودک داشته است.

جدول ۸- نتایج آزمون تعقیبی بن فرونی در مراحل مختلف سنجش ابعاد رابطه والد-کودک

متغیرهای پژوهش	میانگین تعدیل شده	آزمون‌ها	تفاوت میانگین	سطح معناداری
تعارض	پیش آزمون ۴۷/۶۵	پیش آزمون- پس آزمون	*۲۰/۸۵-	۰/۰۰۱
	پس آزمون ۶۸/۵۰			
صمیمیت	پیش آزمون ۲۹/۱۴	پیش آزمون- پس آزمون	*۱۰/۴۰-	۰/۰۰۱
	پس آزمون ۳۹/۵۴			
وابستگی	پیش آزمون ۱۹/۷۵	پیش آزمون- پس آزمون	*۴/۴۴-	۰/۰۰۱
	پس آزمون ۲۴/۱۹			

*در سطح ۰/۰۵ معنادار است.

به منظور مشخص نمودن اینکه ابعاد رابطه والد-کودک در کدام مرحله با هم تفاوت معناداری دارند از آزمون تعقیبی بن فرونی استفاده شد که به مقایسه دو به دو میانگین‌ها پرداخته شده است. جدول شماره ۸ نشان می‌دهد که روش

مداخله آموزش فرزندپروری ذهن آگاهانه بر ابعاد روابط والد-کودک در مرحله پس آزمون تأثیر معناداری داشته اند

جدول ۹- نتایج آزمون تعقیبی بن فرونی در مراحل مختلف سنجش ابعاد استرس فرزندپروری

متغیرهای پژوهش	میانگین تعدیل شده	آزمون‌ها	تفاوت میانگین	سطح معناداری
آسفتگی والدینی	پیش آزمون ۴۰/۲۰	پیش آزمون- پس آزمون	*۵/۶۵	۰/۰۰۱
	پس آزمون ۳۴/۵۵			
تعاملات ناکارآمد والد-فرزند	پیش آزمون ۴۲/۵۰	پیش آزمون- پس آزمون	*۷/۳۴	۰/۰۰۱
	پس آزمون ۳۵/۱۶			
ویژگی‌های کودک مشکل آفرین	پیش آزمون ۳۸/۹۹	پیش آزمون- پس آزمون	*۸/۸۶	۰/۰۰۱
	پس آزمون ۳۰/۱۳			

*در سطح ۰/۰۵ معنادار است.

به منظور مشخص نمودن اینکه ابعاد استرس فرزندپروری در کدام مرحله با هم تفاوت معناداری دارند از آزمون تعقیبی بن فرونی استفاده شد که به مقایسه دو به دو میانگین‌ها پرداخته شده است. جدول شماره ۹ نشان می‌دهد که روش مداخله آموزش فرزندپروری ذهن آگاهانه بر ابعاد استرس فرزندپروری در مرحله پس آزمون تأثیر معناداری داشته اند.

جدول ۱۰- نتایج آزمون تعقیبی بن فرونی در مراحل مختلف سنجش احساس تنهایی

متغیرهای پژوهش	میانگین تعدیل شده	آزمون‌ها	تفاوت میانگین	سطح معناداری
احساس تنهایی	پیش آزمون ۶۵/۱۳	پیش آزمون- پس آزمون	*۹/۹۲	۰/۰۰۱
	پس آزمون ۵۵/۲۱			

*در سطح ۰/۰۵ معنادار است.

میانگین‌ها پرداخته شده است. جدول شماره ۱۰ نشان می‌دهد که روش مداخله آموزش فرزندپروری ذهن آگاهانه بر احساس تنهایی در مرحله پس از آزمون تأثیر معناداری داشته‌اند.

کودکان شود (بندارکاخکی و همکاران ۱۳۹۸). بازخورد منفی می‌تواند شامل انتقاد، تنبیه، تعریف نادرست و ایجاد عقده و ناراحتی باشد که به کودکان کمک نمی‌کند تا بهتر بشناسند و در رسیدن به هدف‌هایشان موفق شوند. در کیفیت رابطه والد-فرزندی مبتنی بر ذهن آگاهی ابراز عشق نیز بسیار حائز اهمیت می‌باشد، ابراز عشق به کودک، بسیار مهم و ضروری است و به خصوص در اوایل زندگی کودک از اهمیت بسیاری برخوردار است (بهبهانی و همکاران ۱۳۹۷). ابراز عشق به کودک به شیوه‌های مختلفی از جمله برقراری ارتباط چشمی، بغل کردن، بوسیدن، صحبت کردن با کودک و ابراز توجه و اهمیت به او صورت می‌گیرد. در واقع، ابراز عشق به کودک به عنوان یک نوع تماس بدنی، می‌تواند به کودکان کمک کند تا احساس امنیت و آرامش داشته باشند و رشد روانی خوبی را تجربه کنند. کودکانی که با ابراز عشق و محبت از سوی والدین خود روبرو می‌شوند، دارای روابط اجتماعی و حرکات‌های جسمانی بهتری هستند و توانایی حل مسائل و مسابقه با فشار را بهتر دارند. همچنین، کودکانی که با ابراز عشق و محبت از سوی والدینشان روبرو می‌شوند، به رشد روانی خوبی دست پیدا می‌کنند و احساس امنیت و اعتماد به نفس بیشتری دارند. همچنین فرزندپروری ذهن آگاهانه به تسهیل رابطه والد فرزند به وسیله افزایش اعتماد و مشارکت هیجانی، کاهش استرس فرزندپروری و افزایش خشنودی فرزندان اعتقاد دارد. همچنین قادر می‌شوند در تعامل با فرزند، قضاوت در مورد چیزی که می‌بینند و می‌شنوند را به تعویق بیندازند تا پاسخ‌های آنان مطابق با رفتاری که بچه‌ها انجام می‌دهند باشد (کیهانی فرد و همکاران، ۲۰۲۴).

فرضیه دوم پژوهش از این قرار است که آموزش فرزندپروری ذهن آگاهانه بر استرس فرزندپروری اثربخش می‌باشد.

به منظور مشخص نمودن اینکه احساس تنهایی در کدام مرحله با هم تفاوت معناداری دارند از آزمون تعقیبی بن‌فرونی استفاده شد که به مقایسه دو به دو

بحث و نتیجه‌گیری

فرضیه اول پژوهش از این قرار است که آموزش فرزندپروری ذهن آگاهانه بر رابطه والد-کودک اثربخش می‌باشد. یافته‌های حاضر با پژوهش طباطبایی و همکاران (۱۳۹۹)، بندارکاخکی و همکاران (۱۳۹۸)، بهبهانی و همکاران (۱۳۹۷) همسو می‌باشد.

تبیینی که برای آن می‌توان ارائه داد از این قرار است که زمانی که والدین برخورد مناسب با رفتار فرزند داشته باشند، تناسب سن و ظرفیت کودک را در نظر بگیرند، تلاش برای حل مسئله داشته باشند و الگوی فرزند خود باشند، با فرزند خود همسطح شوند، توجه عمیق به تعامل با کودک خود داشته باشند، خودتنظیمی و ممانعت از قضاوت فرزند خود داشته باشند، هوش هیجانی خود را ارتقا دهند و با فرزند خود همدلی داشته باشند مشخص است که بهتر می‌توانند رابطه خود با فرزند را مدیریت نمایند (کیهانی فرد و همکاران، ۲۰۲۴) و عشق و محبت، حمایت و مراقبت، تربیت و آموزش، پشتیبانی و اعتماد به نفس را به وی القا نمایند که این اعتماد به نفس کودک را افزایش می‌دهد، اعتماد والدین را به مهارت‌های فرزند پروری و نقش خودشان افزایش می‌دهد، توانایی کودک را برای پذیرش و درک محدودیت‌ها ارتقاء می‌بخشد (طباطبایی و همکاران ۱۳۹۹). بازخوردهای مثبت و سازنده از سوی والدین، باعث ایجاد اعتماد به نفس، رشد اجتماعی و توسعه کمال‌گرایی در کودکان می‌شود. بازخورد مثبت می‌تواند شامل تشویق، تأیید، قدردانی، تمجید و افزایش خوداعتمادی باشد که به کودکان کمک می‌کند تا خود را بهتر بشناسند و برای رسیدن به هدف‌هایشان تلاش بیشتری کنند. از طرف دیگر، بازخوردهای منفی و نامناسب می‌تواند باعث کاهش اعتماد به نفس، افزایش اضطراب و خشم و تنبلی در

کرده و در نتیجه کاهش مشکلات رفتاری کودکانشان را به دنبال داشته است و مادران بیشترین ارتباط را با فرزند دارند و اگر این ارتباط مخدوش باشد، خود عامل مهمی در دامن زدن به مشکلات در کودکان می‌شود و بنابراین فرزندپروری ذهن آگاهانه به عنوان منبع روانشناختی بالقوه در مواقع استرس عمل میکند (گوویا و همکاران ۲۰۱۶)، و به والدین کمک میکند تا مقابله سازگارتری داشته و از تأثیرات مخرب ناشی از ارزیابی‌های روانشناختی مرتبط با فرزندپروری و خانواده اجتناب کنند (قاسمی و همکاران ۱۴۰۰). همچنین در این روش، والدین با انجام مراقبه عشق و دوستی و تمرینات خود شفقتی یاد می‌گیرند نسبت به خود، فرزندان و دیگران مهربانی و شفقت داشته باشند و همین امر باعث کاهش خودسرزنش‌گری و استرس در آنها می‌شود. همچنین تجربه کردن فرزندان با حواس پنجگانه مانند لمس و در آغوش کشیدن باعث افزایش ترشح اکسی توکسین و در نتیجه، کاهش استرس والدین می‌گردد. همچنین ذهن آگاهی در بستر فرزندپروری با شکستن چرخه‌های افکار منفی و تکراری به والدین کمک می‌کند تا به جای توجه افراطی به نشخوارهای ذهنی خود، به نحوه تعامل با کودک توجه داشته باشند (ماه و همکاران ۲۰۲۱) و با نگاهی باز و غیر قضاوتی با فرزندان تعامل کنند. کاهش توجه به اینگونه افکار منفی به کاهش علائم افسردگی و اضطراب و استرس کمک می‌کند (چوونگ و همکاران ۲۰۲۱). همچنین فرزندپروری ذهن آگاهانه از طریق پذیرش بدون قضاوت به والدین آموزش می‌دهد که با استفاده از یک ذهن مبتدی، فرزند خود را مشاهده کنند و به بافت مکالمه و تن صدا و حالت چهره و زبان بدن فرزندان حساس شوند و در موقعیت‌های دشوار بتوانند علیرغم وجود مشکلات، ویژگی‌های مثبت فرزند خود را ببینند (قاسمی و همکاران ۱۴۰۰). این آگاهی از طریق کاهش اشتغال فکری والدین، استرس آنان را کاهش می‌دهد، همچنین در این روش، والدین با انجام مراقبه عشق و دوستی و تمرینات خود شفقتی یاد می‌گیرند نسبت به

یافته‌های پژوهش حاضر با پژوهش فرناندز و همکاران (۲۰۲۲)، چوونگ و همکاران (۲۰۲۱) و قاسمی و همکاران (۱۴۰۰) همسو می‌باشد.

تبیینی که برای این فرضیه می‌توان ارائه داد از این قرار است که زمانی که والدین برخورد مناسب با رفتار فرزند داشته باشند، تناسب سن و ظرفیت کودک را در نظر بگیرند، تلاش برای حل مسئله داشته باشند و الگوی فرزند خود باشند، با فرزند خود همسطح شوند، توجه عمیق به تعامل با کودک خود داشته باشند، خودتنظیمی و ممانعت از قضاوت فرزند خود داشته باشند (فرناندز و همکاران ۲۰۲۲)، هوش هیجانی خود را ارتقا دهند و با فرزند خود همدلی داشته باشند مشخص است که بهتر می‌توانند استرس فرزندپروری خود را مدیریت نمایند و کمتر ذهنیت های انتقادگرانه بر فرزند خود دارند زیرا زمانی که ذهنیت والدین به سوی نقد و انتقاد از کودکان باشد (چوونگ و همکاران ۲۰۲۱) در این صورت، والدین به کودکان فضای ترس و ناراحتی را ارائه می‌دهند که باعث افزایش استرس و اضطراب آنها می‌شود. این نوع ذهنیت، از کودکان انتظارات منفی و غیر واقع‌گرا دارد و می‌تواند باعث کاهش اعتماد به نفس، افزایش تنش و عدم تعامل اجتماعی آنها شود و والدین مبتنی بر این پروتکل آموزش دیده اند که به جای توجه به رفتارهای مشکل‌زای کودکان و آسیب‌ها و استرس فرزندپروری، به لحظه حال تمرکز کنند و بر آنچه که در حال اتفاق افتادن است توجه کنند (ماه و همکاران ۲۰۲۱). علاوه بر این، والدین ذهن آگاه در فرزندپروری، استرس کمتر و روابط والد-فرزندی کارآمدتری را نشان می‌دهند و باعث بهبود روابط والد-فرزندی و عملکرد بهتر می‌شوند. آموزش ذهن آگاهی به والدین باعث می‌شود شناخت هر چه بهتر از خود و فرزندان پیدا کنند. همچنین طی این آموزشها مادران آموختند که به خود، شرایط و کودکان خود بدون پیشفرضهای قبلی نگاه کنند و همینطور نگاه بدون قضاوت مادران به فرزندان، به بهبود روابط آنان با کودکانشان کمک

نمایند و عمیقاً به زمان حال توجه کنند و آن را به فعالیت روزمره خود تعمیم دهند (یوسفی و همکاران ۲۰۲۳). این مهم نه تنها باعث می‌شود افراد افکار انعطاف پذیر و واقع بینانه ای در مناسبات اجتماعی خود داشته باشند بلکه احساس تنهایی آنها در شبکه ارتباطی کاهش می‌یابد. بنابراین این آموزش نه تنها توانایی افراد با احساس تنهایی را برای تحمل هیجانات منفی افزایش می‌دهد، بلکه باعث تعدیل احساسات بدون قضاوت و افزایش آگاهی نسبت به احساسات روانی و پذیرای هیجانهای منفی همان گونه که اتفاق می‌افتند، می‌شود. (قاسمی و همکاران ۱۴۰۰). چنین حالاتی از یک سو باعث افزایش شناخت و آگاهی افراد از بدن، احساسات و افکار می‌شود و مقابله موثر با رویدادهای منفی را فراهم می‌سازد و از سوی دیگر خودپذیری، انعطاف پذیری، واقع گرایی و حساسیت پذیری را بهبود می‌بخشد و گشودگی نسبت به تجربیات را سبب می‌شود، این مهم به نوبه خود باعث کنترل افکار منفی در روابط بین فردی و افزایش سازش یافتگی اجتماعی افراد در مناسبات اجتماعی آنها و در نتیجه کاهش احساس تنهایی می‌شود می‌کند (چوونگ و همکاران ۲۰۲۱).

پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آتی، مقایسه میزان تاثیر آگاهی آموزشی مولفه‌های فرزندپروری ذهن آگاهانه و اثربخشی آن بر بهبود رابطه والد-کودک، استرس فرزندپروری و احساس تنهایی میان مرد و زن مورد بررسی قرار گیرد. همچنین به پژوهشگران پیشنهاد می‌گردد این بسته آموزشی به عنوان یک مداخله کارآمد در بسیاری از پژوهش‌های روان شناسی بکار گرفته شود و اثربخشی آن بصورت پیش آزمون و پس آزمون بر بسیاری از پارامترهای روان شناختی از قبیل بهزیستی روان شناختی، شادکامی و ... مورد آزمایش قرار گیرد. پژوهشگران آتی پیشنهاد می‌گردد با شرکت دادن مادران در جلسات آموزشی فرزندپروری ذهن آگاهانه، مادران مشارکت کننده از احساسات، هیجانات، خاطرات و افکاری که در هر لحظه بر

خود، فرزندان و دیگران مهربانی و شفقت داشته باشند و همین امر باعث کاهش خودسرزنش گری و استرس در آنها می‌شود. همچنین تجربه کردن فرزندان با حواس پنجگانه مانند لمس و در آغوش کشیدن باعث افزایش ترشح اکسی توکسین و در نتیجه، کاهش استرس والدین می‌گردد (فرناندز و همکاران ۲۰۲۲).

فرضیه سوم پژوهش از این قرار است که آموزش فرزندپروری ذهن آگاهانه بر احساس تنهایی اثربخش می‌باشد.

یافته‌های پژوهش حاضر با پژوهش یوسفی و همکاران (۲۰۲۳)، چوونگ و همکاران (۲۰۲۱)، ماه و همکاران (۲۰۲۱)، گوویا و همکاران (۲۰۱۶)، قاسمی و همکاران (۱۴۰۰) همسو می‌باشد.

تبیینی که برای این فرضیه می‌توان ارائه داد از این قرار است که زمانی که والدین برخورد مناسب با رفتار فرزند داشته باشند، تناسب سن و ظرفیت کودک را در نظر بگیرند، تلاش برای حل مسئله داشته باشند و الگوی فرزند خود باشند، با فرزند خود همسطح شوند (تجربشی و همکاران، ۱۳۹۵)، توجه عمیق به تعامل با کودک خود داشته باشند، خودتنظیمی و ممانعت از قضاوت فرزند خود داشته باشند، هوش هیجانی خود را ارتقا دهند و با فرزند خود همدلی داشته باشند مشخص است که بهتر می‌توانند احساس تنهایی خود را کنترل نمایند چون دیگر آن قدر با فرزند خود صمیمی هستند که بیشتر وقت فراغت خود را با وی می‌گذارند. فرزندپروری ذهن آگاهانه به عنوان منبع روانشناختی بالقوه در مواقع استرس عمل می‌کند و به والدین کمک می‌کند تا مقابله سازگارتری داشته و از تأثیرات مخرب ناشی از ارزیابیهای روانشناختی مرتبط با فرزندپروری و خانواده اجتناب کنند (فرناندز و همکاران ۲۰۲۲)، و به هیچ وجه احساس تنهایی نداشته باشند همچنین این آموزش منجر می‌گردد افراد ذهن خود را از قضاوت هایی که به احساس تنهایی منجر می‌شود، پاک

بگیرند و با خودمراقبتی بیشتر و کسب بهزیستی روانشناختی مطلوب، بر مشکلات رفتاری فرزندان تأثیرگذار شوند.

ذهن خود جاری می‌شود آگاهی پیدا کرده و با برچسب زدن به آنها و تمایز خود با آن محتوی ذهنی، به‌سوی پذیرش آن پیش می‌روند. در ادامه جلسات با آموزش اتخاذ نگرش مشفقانه نسبت به خود و روشهای مراقبت از خود، حفاظتی مناسب و امن در برابر مشکلات و هیجانات پیش آمده خصوصاً خودانتقادی و سرزنش خود فراهم می‌گردد. بنابراین، با آموزش فرزندپروری ذهن آگاهانه به خود به آنها کمک می‌شود تا از قضاوت سرسختانه نسبت به خود فاصله

References

1. Abarshi, Z. (2018) The effect of training program to promote child's psycho-social development through improving mother-child interaction on parenting self-efficacy and the relationship between mother and child under three years of age, publication: Research in psychological health, third volume, third issue
2. Abbasi, N. , Ghaibati, Kh (1401). The importance and role of ethics and spirituality in the efficiency of the family system. Family Educational and Psychological Studies, 2(3), 85-106
3. Abedi Shapourabadi, S., Pourmohammedrezai, M., Mohammadkhani, P. (2018) Effectiveness of positive parenting group program on mother-child relationship in children with attention deficit/hyperactivity disorder, Journal: Clinical Psychology, 4th volume, 3rd issue
4. Abidin, R. R. (1983). Parenting Stress Index: Manual, Administration Booklet,[and] Research Update.
5. Azizi, B., Oji, Ahmadreza, Ahmadi, A., Mohammadi, Y. (2017) The mediating role of academic enthusiasm in the relationship between goal orientation and academic self-efficacy, A new approach in educational management, 10th year, 3rd issue
6. Bandar Kakhki, Z., Mashhadi, A., Amin Yazdi, A. (2018). The effectiveness of mindful parenting training on improving experiential avoidance, self-compassion and mindfulness of stressed mothers with preschool children. Journal of the Faculty of Medicine of Mashhad University of Medical Sciences, 62(4.1), 1-14
7. Behbahani, M., Riahi, M., Ismaili, M. (2017) The effect of teaching mindfulness to mothers on their children's self-efficacy, Journal of Evolutionary Psychology: Iranian Psychologists » Number 48
8. Cheung ,R. Y. ,Leung ,S. S. ,& Mak ,W. W. (2019). Role of mindful parenting , affiliate stigma ,and parents' well-being in the behavioral adjustment of children with autism spectrum disorder: Testing parenting stress as a mediator. *Mindfulness* ,10(11) ,2352-2362.
9. Choi ,J. K. ,& Becher ,E. H. (2019). Supportive coparenting ,parenting stress , harsh parenting ,and child behavior problems in nonmarital families. *Family process* ,58(2) ,404-417
10. Coatsworth ,J. D. ,Duncan ,L. G. ,Nix ,R. L. ,Greenberg ,M. T. ,Gayles ,J. G. , Bamberger ,K. T. . & Demi ,M. A. (2015). Integrating mindfulness with parent training: effects of the Mindfulness-Enhanced Strengthening Families Program. *Developmental psychology* , 51(1) ,26
11. Faraji, Z., Sabetkhah, S. and Akbari, B. (2018) Parent-child relationship and family cohesion with the social skills of female students, the second international conference on psychology, educational sciences and humanities.
12. Fernandes D, Montiero F, Canavarro M (2022) A Web-Based, Mindful, and Compassionate Parenting Training for Mothers Experiencing Parenting Stress: Results from a Pilot Randomized Controlled Trial of the Mindful Moment Program , *Mindfulness* volume 13

13. Fernandes †D. V. †Canavarro †M. C. †& †Moreira †H. (2021). The mediating role of parenting stress in the relationship between anxious and depressive symptomatology †mothers' perception of infant temperament †and mindful parenting during the postpartum period. *Mindfulness* †12(2) †,275-290
14. Gerard, A. B. (1994). Parent-child relationship inventory (PCRI). Western psychological services.
15. Ghasemi, A., Atashpour, H., Sajjadian, A. (1400) Effectiveness of mindful parenting style in reducing stress, anxiety and depression in single parent women, applied family therapy, second period, fourth issue
16. Gouveia †M. J. †Carona †C. †Canavarro †M. C. †& †Moreira †H. (2016). Self-compassion and dispositional mindfulness are associated with parenting styles and parenting stress: The mediating role of mindful parenting. *Mindfulness* †7(3) †,700-712
17. Gouveia †M. J. †Carona †C. †Canavarro †M. C. †& †Moreira †H. (2016). Self-compassion and dispositional mindfulness are associated with parenting styles and parenting stress: The mediating role of mindful parenting. *Mindfulness* †7(3) †,700-712
18. Isanejad, A., Sotoudeh, Z. (2016) Investigating the role of family functions and moral intelligence in teenagers' tendency to delinquency, publication: Women and Family Educational Culture, 12th Volume, 39th Issue
19. Jiun †C. X. †Jaafar †W. M. W. †& †Ghazali †N. M. (2016). The relationship between parenting stress and perceived children's social problem behavior among chinese working mothers. *International Journal of Social Science and Humanity* †6(3) †,157
20. Kaveh Manijeh, Alizadeh Hamid, Delawar Ali, Barjali Ahmad. (2013). Development of a program to increase resilience against stress and the effect of its training on the components of the quality of life of parents with mild mental retardation. *Exceptional Children Quarterly* 11(2):140-119
21. Keihani Far, Y., Salmani, A., & Sharei, A. (2023). Investigating the effectiveness of metacognitive interpersonal therapy on the cognitive regulation of emotion and emotional inhibition in adolescents with high-risk behaviors. *Journal of Cognitive Psychology*, 11(3), 1-12.
22. Khodapanahi, M.K., Ghanbari, S., Nadali, H., Mousavi, P., (2019) Quality of mother-child relationships and anxiety symptoms in preschool children, *Journal: Evolutionary Psychology (Iranian Psychologists)*, 9th Volume, Number 3 and the third
23. Kolahkaj, B., Khalatbari, J., Salahyan, A., & Nasrollahi, B. (2022). The prediction of Nomophobia Based on Perceived Parenting Styles with Mediating Role of Loneliness. *Journal of Adolescent and Youth Psychological Studies (JAYPS)*, 3(2), 291-302.
24. Lavi †N. (2022). "We Only Teach Them How to Be Together": Parenting †Child Development †and Engagement with Formal Education Among the Nayaka in South India. *Anthropology & Education Quarterly* †53(1) †,84-102
25. Mah †J. W. †Murray †C. †Locke †J. †& †Carbert †N. (2021). Mindfulness-enhanced behavioral parent training for clinic-referred families of children with ADHD: A randomized controlled trial. *Journal of Attention Disorders* †25(12) †,1765-1777
26. Matza †H. †Ahmad †M. S. †Cho †K. W. †& †Fakhr †Z. (2017). Parenting styles and aggression among young adolescents: a systematic review of literature. *Community mental health journal* †55(6) †,1015-1030
27. Mehraban Seyed Ali, Karimi Abolfazl, Asadzadeh Hassan, Sotoude Asl Nemat. Development of a structural model for predicting academic progress through parenting styles and parent-child interaction in secondary school students in Tehran. *Scientific-Research Quarterly Journal of Family and Research* 2018; 16 (2): 26-7
28. Mikaeili, N., Salmani, A., & Sharei, A. (2023). The effect of communication skills training on family adaptability/cohesion and coping strategies in parents of female students with learning disabilities. *Journal of Learning Disabilities*, 13(1), 42-56.
29. Mitchell †K. (2022). How Perfectionism †Procrastination and Parenting Styles Impact Students Mental Health and How Mindfulness and Self-Compassion May be the Antidote. *Mental Health and Higher Education in Australia* †191-208

30. Naderi Habibullah, Firozzadeh Pasha Narges, Kargar Fatima. (2015). The relationship between attachment style, self-concept and feelings of loneliness among secondary school students. *Journal of Cognitive Psychology and Psychiatry*. 3 (2): 1-10
31. Pourmohammed Rezai Tajrishi Masoumeh, Ashuri Mohammad, Afrooz Gholam Ali, Arjamandania Ali Akbar, Ghoobaribanab Baqer. (2014). Effectiveness of positive parenting program training on mother's interaction with mentally retarded child. *Journal of Rehabilitation* 16(2):128-137
32. Seyed Mousavi, Mehri and Moharrami, C (2018) Emotional ataxia, feeling alone and fear of intimacy: predictors of attitude towards infidelity in men, *Journal: Contemporary Psychology*, 14th volume, 1st issue
33. Tabatabai, S.S., Rafiei, M., Ilbeigi, H., Atai, A. (2019) Effectiveness of positive parenting program on parent-child relationship and signs of disorder in adolescents with conduct disorder, *Journal of Faculty of Medicine*, Volume 6, Number 4
34. Tajrishi, A., Rashidi Far, Eslami, S., Rahmanpour T., (2016) Recognizing the social skills of students with learning disabilities, the third national conference on sustainable development in educational sciences and psychology, social and cultural studies
35. Yang 'X. 'Fan 'C. 'Liu 'Q. 'Chu 'X. ' Song 'Y. '& Zhou 'Z. (2020). Parenting styles and children's sleep quality: Examining the mediating roles of mindfulness and loneliness. *Children and Youth Services Review* '114 '104921
36. Yousefi, Yunus, Mohammadi, Esrin, Tovefi, Amani, & Ahmad. (2023). Investigating the effectiveness of group intervention based on acceptance and commitment on family protective factors, emotional and social loneliness and parenting stress in mothers of children with Down syndrome. *Psychological Health Research Quarterly*, 17(3), 0-0.
37. Zimmer-Gembeck 'M. J. 'Rudolph 'J. ' Kerin 'J. '& Bohadana-Brown 'G. (2022). Parent emotional regulation: A meta-analytic review of its association with parenting and child adjustment. *International Journal of Behavioral Development* '46(1) '63-82